

Миодраг Месаровић, редовни члан Академије инжењерских наука Србије од 2000. године. Рођен је 1936. године у Горњој Шаторњи, општина Топола, Србија. Завршио је реалну гимназију у Аранђеловцу 1957. године. Дипломирао је на Одсеку за техничку физику Електротехничког факултета у Београду 1961. године, а докторирао на Машинском факултету у Београду 1978. године из области компјутерске симулације нестационарних процеса са променом фаза радног медијума у термоенергетским постројењима.

Од 1962. године до данас Миодраг Месаровић ради у Енергопројекту у Београду, где је прошао развојни пут од пројектанта до главног инжењера, помоћника директора и специјалног саветника. Учествовао је у више стотина привредних пројеката у земљи и иностранству из области енергетике и енергетских технологија, као и у бројним научно-истраживачким пројектима о специфичним проблемима у термоенергетици, нуклеарној технологији, информатици, заштити животне средине и другим областима. Уз рад се стално усавршавао и боравио на више специјализација у иностранству (у Немачкој, Шведској, Холандији, Француској и Аустрији). Развио је софтверске алате за пројектовање и сигурност нуклеарних реактора, за димензионисање и радне карактеристике расхладних торњева и за друге сврхе.

Миодраг Месаровић је генерални секретар Српског комитета WEC (World Energy Council), председник Научног одбора Друштва термичара Србије, члан Борда и Групе EuroCASE за управљање Енергетском платформом Европе, координатор Међуодељењског одбора за енергетику АИНС и члан Академијског одбора САНУ за енергетику. Биран је за члана више радних тела Привредне коморе Београда, Заједнице југословенске електропривреде, Савеза енергетичара Србије, Савета Машинског факултета у Београду, и др. Учествовао је као члан или координатор више експертских тимова, формираних за израду предлога стратегија развоја привреде и енергетике на нивоу државе (Стратегија привредног развоја Србије, Програм остваривања Стратегије развоја енергетике Србије), или локалних самоуправа (Стратегија развоја енергетике града Београда, Стратегија развоја енергетике града Крагујевца и других). Именован је у више експертских тимова задужених за праћење и надзор државних пројеката (за енергетску ефикасност у Министарству науке и технолошког развоја Србије, за санацију и одлагање исслуженог нуклеарног горива и радиоактивног отпада у Савезном Министарству привреде, за обновљиве изворе енергије и примену когенерације у Министарству рударства и енергетике Србије, и других).

Миодраг Месаровић је биран за наставника на последипломским студијама на машинским факултетима у Београду (Оптимизација процеса у термомеханици) и Сарајеву (Утицај термоелектрана на животну средину) и за члана комисија за одбрану доктората на Факултету стројарства и бродоградње Свеучилишта у Загребу (Пренос топлоте са загрејаног речног тока) и на Електротехничком факултету Универзитета у Скопљу (Дугорочно планирање електроенергетских система) и магистратура на Факултету Европског центра за мир и развој Универзитета УН за мир у Београду.

Учествовао је на великом броју стручних и научних скупова у земљи и иностранству и публиковао преко 360 стручних и научних радова из области стратешког планирања, нуклеарне и термоенергетике, примене обновљивих извора енергије, заштите животне средине, глобалних промена климе, поузданости сложених система, акумулације енергије, технолошког развоја, и других области. Коаутор је шест монографија Светског савета за енергију о нуклеарним електранама, климатским променама, енергетским ресурсима и одрживости, и универзитетског уџбеника о планирању развоја електроенергетских система у регулисаном и нерегулисаном окружењу. Члан је уређивачких одбора више часописа ("Contemporary Energy", "Nuclear Technology and Radiation Protection", "Техничка дијагностика" и „Електропривреда“) и стални рецензент у више међународних и домаћих часописа. Рецензирао је и више научних књига и монографија. За успехе у раду је одликован (Орден рада са златним венцем 1982. године), награђиван (награде Енергопројекта 1971. и 1994. за увођење научног приступа у пројектну делатност и 2016. године за животно дело) и похваљиван (повеља и плакета "Никола Тесла" Заједнице југословенске електропривреде 1993, повеља Друштва термичара Србије 2016, повеља и плакета Друштва за КГХ Савеза инжењера и техничара Србије 2016. године).